

**Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság**  
**1.Bf.167/2011/11.**

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten a 2011. év november hó 3. napján** megtartott tanácsülésen meghozta a következő

**v é g z é s t:**

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 26.B.1192/2010/48. számú végzését az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban felmerült 274.443 (kettőszázhetvennégyezer-négyszáznegyvenhárom) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s:**

A Fővárosi Bíróság 26.B.1192/2010/48. számú, 2011. február 14. napján kihirdetett ítéletével az I. rendű és a II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 318. § (1), (5) bekezdés a./ pontja szerinti társtettesként elkövetett csalás büntettének a kísérletében, a Btk. 276. § szerinti társtettesként elkövetett magánokirat hamisítás vétségének a kísérletében, továbbmenően az I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 274. § (1) bekezdés b./ pontja szerinti közokirat-hamisítás büntettében is megállapította.

Ezért halmazati büntetésül az I. rendű vádlottat 1 év 4 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett -, a II. rendű vádlottat 1 év - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Mindkét vádlott esetében rendelkezett az elsőfokú bíróság az előzetes fogva tartásban és a házi őrizetben töltött idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet ellen az I. rendű vádlott és védője három napi gondolkodási időt vett igénybe, majd ezen belül a védő a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést. A II. rendű vádlott az indok megjelölése nélkül fellebbezett, míg védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.315/2011/1-I. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II. rendű vádlott védője írásban is benyújtotta fellebbezésének indokolását, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását, elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan pénzbüntetés kiszabását indítványozta. Fellebbezésében a bíróság mérlegelő tevékenységét támadta, álláspontja értelmében védence vallomását kellett volna elfogadni a tényállás alapjául. A magyar banki ügyintézésben járatlan, nigériai állampolgárságú vádlott jóhiszemű és előzékeny magatartását tévesen ítélte meg a Fővárosi Bíróság, noha eljárásának törvényes célját az is alátámasztja, hogy a bankfiókban nyugodtan várakozott a rendőrség kiérkezéséig.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kizárólagos védelmi perorvoslatok alapján eljárva az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást teljes körben a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges személyi és tárgyi bizonyítékokat beszerezte, ítéletében felsorolta és értékelési körébe vonta. Részletesen kihallgatta a vádlottakat, alapos tanúbizonyítást folytatott le, bevonta az eseti szakértőként és az így beszerezett bizonyítékokat egyenként is számba véve, de egymással is összevetve az ésszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte és mérlegelte. Utóbbi folyamatot részletesen megindokolta, megállapításai irathűek, érvei meggyőzőek, következtetései logikai hibától mentesek.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vetette el a vádlottak egymásnak és saját vallomásuknak is ellentmondó előadását, és helytállóan állapította meg, hogy a vádlottak szavahihetősége az eljárásban megdőlt. A tanúk vallomása, az írásszakértők véleménye, a tárgyalás anyagává tett videofelvétel együttes értékelése alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a két vádlott együttes akarat elhatározással, közösen kísérelte meg a xy nevére szóló és az I. rendű vádlott által kitöltött hamis bankintézkvényt beváltani. Az I. rendű vádlott az előző névre kiállított útlevelet magánál tartotta, azt számlanyitás végett a banki ügyintézőnek átadta. Az eljárás során a II. rendű vádlott kommunikált az alkalmazottakkal és szándékegységben működött közre a megkísérelt csalási cselekményben.

Az elsőfokú bíróság az elkövetési érték megállapításakor sem tévedett. A felhívott csekkjogi rendelkezéseken túl személyi bizonyíték is megerősítette a vádlottak szándékára vont következtetés helyességét a pénz mennyiségét illetően. Az 1. számú tanú tanúvallomásából kitűnően a vádlottak nem milliós, hanem ezres nagyságrendű euró beváltásáról beszéltek, és konkrét kérdésre egységesen rábólintottak a betűvel kiírt összeg felvételi szándékának tisztázásakor.

A II. rendű vádlott védője által észrevételezett kommunikációs hibára vonatkozó hivatkozást utóbbi körülmény is cáfolja, továbbmenően a II. rendű vádlott nemcsak

1. számú, de 2. számú tanúval is közölte a bank ügyintézés céljára vonatkozó szándékát, és egyik megbeszélés sem irányult a II. rendű vádlott számlájával kapcsolatos ügyre.

A II. rendű vádlott marasztalása nem a védő által az első fokú ítéletből kiragadott önálló sorszám húzásának a hiányán alapult, hanem II. r. vádlott ténylegesen tanúsított elkövetői magatartásán. Azt egyébként a nigériai származású vádlott sem hihette/vallhatta komolyan, hogy úgy fog saját bankszámlát nyitni, hogy az ő felszólítására az I. rendű vádlott által átadott és harmadik személy nevére szóló útleveél felhasználásával teszi azt meg oly módon, hogy azt a két ügyintéző egyike felé sem nyilvánítja ki.

Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállása megalapozott, mentes a Be. 351. §-ában felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, ezért az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, és a felülbírálat alapját képezte.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése és annak indokolása is.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta és hibamentesen felsorolta. Az I. rendű vádlott terhére értékelt halmazat a II. rendű vádlott esetében is súlyosít, mivel az adott büntetési kereteken belül kiszabott halmazati büntetés esetén a két bűncselekmény halmazata is ekként értékelendő.

A büntetési tényezőket a megfelelő súllyal értékelte az elsőfokú bíróság és törvényes, a belső arányokat is kifejező tettarányos büntetést szabott ki. Az enyhítésre irányuló jogorvoslat azért nem vezethetett eredményre, mert az alkalmazott büntetés kifejezi a bűncselekmény tárgyi súlyának és az elkövetők személyi társadalomra veszélyességét, ezért alkalmas a büntetési célok hathatós biztosítására, eltúlzottnak pedig nem tekinthető.

Az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekben is törvényes döntéseket hozott, ezért azokat sem kellett a másodfokú felülbírálat során érinteni.

A másodfokú eljárásban felmerült és a nyelvi fordításból adódó bűnügyi költséget az állam viseli.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla a Be. 360. § (3) bekezdése szerinti tanácsulésen a Be. 371. § alapján helybenhagyta a Fővárosi Bíróság ítéletét.

A végzés ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386. §-a kizárja.

**Budapest, 2011. év november hó 3. napján**

**Dr. Rédei Géza s.k.**  
**a tanács elnöke**

**Dr. Mató Ágnes s.k.**  
**előadó bíró**

**Dr. Bartkó Levente s.k.**  
**bíró**

A Fővárosi Bíróság 26.B.1192/2010/48. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.167/2011/11. számú végzése folytán mindkét vádlottal szemben jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

**Budapest, 2011. év november hó 3. napján**

**Dr. Rédei Géza s.k.**  
**a tanács elnöke**

Kiadmány hitelélül:  
tiszttviselő